

[Udenrigsministeren]

Jeg skal gentage over for hr. Steen Folke – jeg ved ikke, om han hørte det før – at det ville da have været helt urimeligt, om Danmark skulle have udnyttet en vetoret til at blande sig i de andre landes udenrigspolitik. Det væsentlige er, at jeg fik sikret, at Danmark ikke var bundet i mere end 2 måneder.

Hr. Holger K. Nielsen vil altså fortsat skabe juridisk tvivl. Jeg tror ikke, der ligger nogen reel interesse i dette, men hensigten er da tydelig: der skal skabes indtryk af, at Danmark er mere bundet, end vi reelt er. Jeg opfatter det som et element i den valgkamp til Europa-Parlamentet, der nu er gået i gang.

Jeg vil endelig sige til min bemærkning om realiteten i det dagsordensforslag, der nu bliver vedtaget, at mine bemærkninger om, at enhver regering naturligvis altid kan komme til folketinget med et forslag om, at man i en given konkret situation anvender artikel 113 på en måde, der måske ikke har været hensigten oprindelig med artikel 113, alene er et udtryk for min respekt for folketinget, en understregning af, at det naturligvis altid vil være folketinget, der suverænt tager stilling til, hvad man skal gøre i den slags sager, og at det derfor også altid vil være folketinget, der har mulighed for at omgøre sine egne tidligere beslutninger.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Som jeg sagde før, regner jeg med, at den respekt for folketinget, som ministeren taler om, giver sig udtryk i, at han i Bruxelles forhandler på en sådan måde, at de andre lande ikke er i tvivl om, hvad det danske folketings holdning til artikel 113 er, og at det derfor ikke bliver aktuelt at komme til folketinget for at få ændret det, vi forhåbentlig får vedtaget i dag.

Jeg har lige et enkelt yderligere spørgsmål. Det drejer sig om, hvordan man forhandlede før jul. Jeg vil godt endnu en gang spørge, om det svar, jeg fik her fra ministeren til sidst, ikke var en bekræftelse af den fremstilling, jeg tidligere har givet af de danske forhandlinger om den 2 måneders forlængelse. Det vil sige, at det eneste sted, hvor man nævner de 2 måneder, er på EPS-mødet den 20. december 1982 – som, så vidt jeg ved, fandt sted nogenlunde samtidig med markedsudvalgsrådet; vi diskuterede det i mar-

kedsudvalget meget sent på eftermiddagen – men ikke i selve Ministerrådet, som jo behandlede forordningsspørgsmålet. Det vil sige, at man ikke i forhandlingerne i selve Ministerrådet har nævnt spørgsmålet om de 2 måneder, men udelukkende har nævnt det på EPS-mødet. Jeg vil godt høre, om det svar, jeg fik, ikke er en bekræftelse af den fremstilling, jeg giver her.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg skal minde hr. Holger K. Nielsen om, at det rent faktisk var regeringen selv, der i december bad om det mandat vedrørende de 2 måneder. Derfor spiller det overhovedet ingen rolle, om det var før eller efter markedsudvalgsrådet, at vi fremlagde de synspunkter i Bruxelles. Det var os selv, der bad om mandatet vedrørende 2 måneder, det fik vi, og vi har overholdt det mandat.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Jeg mener heller ikke, at det svar, jeg fik, var tilfredsstillende. Udenrigsministeren henviser til, at det er blevet oplyst, at på dette møde i de politiske direktørers komité har Danmark sagt, at man var indstillet på en forlængelse på kun 2 måneder. Men der er igen den uklarhed, som ministeren hele tiden har påberåbt sig: at Danmark var indstillet på en forlængelse på 2 måneder, det kunne jo være kun for Danmarks vedkommende – og sådan må man i og for sig forstå ministeren. Alt, hvad han har sagt i denne sag, tyder på, at det var lige præcis det, der var hans hensigt. Det, jeg spurgte om tidligere i dag, var, om den danske regering havde stillet forslag om, at forordningen skulle være af 2 måneders varighed og ikke af 12 måneders varighed. Det var det, jeg mener ministeren svarede bekræftende på. Det var det, der fik hr. Ivar Nørgaard til at sige: ja men her har vi en ny oplysning. Det var det, der fik mig til at sige: det mener jeg ikke jeg har hørt før. Nu kommer ministeren med henvisning til et svar til udvalget, som drejer sig om noget andet.

Jeg vil gerne gentage spørgsmålet til udenrigsministeren: har udenrigsministeren, har regeringen på noget tidspunkt foreslået, at den forordning, der blev udformet, skulle have 2 måneders varighed og ikke 12 mæne-